

N:o 79.

Af herr I. Månsson, om afskrifning af kyrkotionde i Skåne, Halland, Blekinge och Bohuslän samt beviljande af statsanslag för sådant ändamål.

Vid tvenne föregående riksdagar har jag gjort framställning derom, att den i provinserna Skåne, Halland, Blekinge och Bohuslän utgående kyrkotionden måtte få upphöra att erläggas eller successivt afskrifvas och hafva flera af provinsernas ombud förenat sig härom. Denna framställning har hittills på det sätt besvarats af statsutskottet och riksdagen, att då frågan var beroende på Kongl. Maj:ts pröfning, det vore att förvänta det Kongl. Maj:t skulle framkomma med sådant förslag i ämnet, hvartill förhållandena föranleda. Någon framställning härutinnan har emellertid ännu ej från Kongl. Maj:t framkommit till Riksdagen, och då jag anser saken vara af utomordentligt stor vikt, synnerligast för provinsen Skåne, der kyrkotionden flerstädes öfverstiger kronotionden och afgörandet ej vidare bör undanskjutas, har jag ansett nödigt åter framlägga förslag i ämnet.

Ingen lär väl vilja förneka, att icke kyrkotionden är af samma natur som kronotionden, och då å denna senare redan är skedd afskrifning med 30 procent och det är att förvänta det ytterligare afskrifning deraf vid innevarande riksdag skall ske, då det synes vara det sätt, hvarmed man vill hjälpa det i nöd stadda jordbruket, så bör väl också snarast möjligt och på liknande sätt afskrifning ske å kyrkotionden.

Att jordegare eller jordens innehafvare i dessa provinser allenast skola vara skyldiga bygga och underhålla kyrkorna derstädes och all annan inkomst och näring derifrån befriad, är ju en orimlighet, som väl ingen numera lär vilja försvara. Tydlig och bestämd lag finnes för huru utgifter till kyrkors byggnad och underhåll skola erläggas och denna lag bör väl tillämpas i hela riket och lika för alla, då kyrkotiondeafgiften också är öfverflödig.

Jag anser emellertid ej nödigt utförligare motivera min framställning, utan ber endast få hänvisa till de bilagor jag vidfogade min motion n:o 81 vid 1886 års riksdag och hemställer det Riksdagen måtte för sin del besluta,

att, der sådant ännu icke skett, den till andra än församlingens egna ändamål anordnade kyrkotionden i Skåne, Halland, Blekinge och Bohus län indrages till kronan mot ersättning, och omsättes i penningar, enligt den för kronotiondens omsättning stadgade grund, samt afskrifves med sextio procent från och med år 1888, med ytterligare tjugu procent från och med 1889 och att återstående tjugo procent afskrifvas från och med år 1890; att jemväl den kyrkorna i Skåne, Halland, Blekinge och Bohuslän behållna eller i öfrigt för församlingarnes egna behof använda kyrkotionden bör, der den icke redan med visst penningebelopp utgöres, omsättas i penningar, enligt den för kronotiondens omsättning stadgade grund, samt afskrifvas med sextio procent från och med år 1888, med ytterligare tjugo procent från och med år 1889 och att återstående tjugo procent afskrifvas från och med år 1890:

a) inom de församlingar, der tionden odelad tillfaller kyrkan, utan några särskilda vilkor;

b) inom de församlingar, der den i sin helhet eller delvis användes till andra församlingens ändamål eller tillfaller patroni ecclesiarum, endast under vilkor, att församlingarna åtaga sig att till vederbörande lemna full ersättning efter årliga medelmarkegångspriset å tionden, hvilken ersättning uttaxeras så, som om kommunalutskylder i allmänhet är stadgadt;

samt slutligen att Riksdagen må till Kongl. Maj:ts disposition för år 1888 ställa ett förslagsanslag af 40,000

kronor att användas för betäckande af den minskning i statens inkomster ur kyrkotioden, som blifver en följd af föreslagna afskrifningen.

Stockholm den 14 maj 1887.

Ivar Månsson.

Häri instämma:

Olof Andersson.

Nils Jönsson.

Lasse Jönsson.

Nils Åkesson.
